

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtvte Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiæ Moralis præcipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Explicatur reseruatio regulæ tertiae cancellariæ. punct. 19

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](#)

8 Ad secundam difficultatem dico si dignitas, ad quam pertinet beneficiorum vacantium collatio, non est reservata Pontifici, eo quod nec sit prima post Pontificalem, neque vacuit membris referatur, credo nullo modo beneficia sua proutus referata esse, quia notanda sunt illa verba regulare, *quae ad proutus etiam successorum ad easdem ecclesias, aut monasteria, vel dignitates et idem est de qualibet alio beneficio, ut bene adiutorii Garcia supra) Apostolica autoritate facienda.* Ergo proutus, quae non autoritate Apostolica, sed ordinaria facienda est, sub hac reservatione non cadit, & consequenter nec beneficia, quae de illius proutione sunt.

P V N C T V M. XIX.

Explicatnr reservatio regulare tertiae
Cancellariæ.

- 1 Adducuntur verba regula.
- 2 Qualiter intelligatur debere esse dignitates maiores in cathedralibus, & præcipue in collegiatis ut sub hac reservatione continantur.
- 3 Vnicam tantum in qualibet ecclesia reservat.
- 4 Si unica solum sit in ecclesia, illa manet reservata.
- 5 Si prima dignitas capitulo omnia sit, non reservatur, sed reservatur sequens.
- 6 Reservatur prioratus, præpositura, & alia dignitates, &c, exceptis ordinum militarium.
- 7 Referuntur per hanc regulam beneficia familiarium Pape, ac Cardinalium, & qua sunt.
- 8 An familiaris familiarium comprehendantur? Sub distinctione responderetur.
- 9 Qui sunt familiares Cardinalium ad effectum huins reservationis.
- 10 An comprehendantur vicarii, visitatores, aliqui indices à Cardinalibus designati? Sub hac ratione resolutur non comprehendendi.
- 11 Non est necesse familiarizarem durare semper, sufficit, si aliquando fuerit, cum beneficio obtineatur.
- 12 Quae beneficia sub hac regulam comprehendantur.
- 13 An ob familiaritatem impediatur optare in ecclesiis, in quibus est ius optandi? Resolutur non impediri.

1 Tertia regula reservat omnes dignitates maiores post Pontificalem in cathedralibus etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, nec non valorem decem florenorum auti communis estimatione excedentes principales in collegiatis ecclesiis. Reservat etiam Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias dignitates conuentuales, & præceptorias generales ordinum quorunque, sed non militarium. Item reservat quæcumque beneficia, qui sunt etiam dum Cardinalium fungentur honor existentes, ac S.R. Visitantem nunc & qui erant seu tempore Cardinalium familiares, continuo communes existentes, & in posterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quas ius competit, aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium coram dem vestiis recesserint, declaratae dignitates, que in cathedralibus etiam metropolitanis, post Pontificalem non maiores existunt, & que ex apostolicae fidei indulgentia, vel ordinariae autoritate, aut confertudine præscripta, vel alijs quovis modo in collegiatis ecclesiis principalem præminentiam habere noscuntur sub reservatione predicta comprehendendi debere.

2 Primo in hac regula reservantur omnes dignitates maiores in cathedralibus post Pontificalem, & in collegiatis ecclesiis principales dignitates. Que autem sit dignitas maior in cathedralibus, quæ præcipua in collegiatis, ex confertudine præviciarum colligendum est. In Gallia, & Hispania decanatus est maior dignitas, in alijs solez est Præpositatus. In collegiatis qui toti canonorum collegio præstet, illi præcipuum habet dignitatem, quicunque vocatur Abbas, & aliquando Prior: si relata glossa in exp. de liberatione officio legari. in 6, ante finem: tradit Azot. 2. p. insit, moral, lib. 6. cap. 34. quæst. 10. vers. item dignitates principales. Flamin. de resignat. lib. 2. quæst. 1. num. 83. & 84. August. Barbola 3. p. allegat. 57. num. 9. Debet tamen dignitas cum vacat actu esse maior, ut locum habeat reservatio, neque sufficiat maiorem esse in potentia quia ea quæ solum in potentia maior est, absolutè maior non est, illo esse possit. Sic Gate. 5. part. de benef. cap. 1. a. num. 256. Gonzalez gloss. 51. n. 58. Barbola 3. p. de pof. epif. allegat. 57. num. 98. Quapropter si aliqua dignitas est etiam in primam (ub conditione aliqua, quæ tempore reservationis non fuit purificata, non manet reservata, quia actu maior non est, sed cit, tametsi in creatione adiecta sit clausula, ex nunc, prout ex tunc, quia haec causa esto efficax sit ad retrorahendum effectum à die datæ, hoc intelligendum est in casu, quo conditio purificata esset, securi illa perseverante: nam dom illa perseverat, omnem dispositionem luspendit purificata vero conditione, retrorahitur eius efficacia ad diem datæ, quod effectus iuri alterius qualiter non pre-

iudicantes, quales sunt antiquitatis, erectionis, & aliarum prærogativarum non autem quoad collationem medio tempore factam invalidandam, cum legitimè facta sit vt pote de beneficio non refutatur, scilicet alius relatis Barbola n. 29. & expressè contingit in decanatu ecclesiæ Vallisoletana, nunc cathedralis, antea collegiata, qui in primam dignitatem fuit erectus post cœlum, vel descendit, aut aliam quamlibet amissione, vel dimissione prius, vel illius coadiutoris, cum clausula ex nunc, prout ex tunc, quæ conditio purificata fuit tempore quo vacuit decansus, eaque de causa non fuit reservatus, & cum mense ordinarij vacuerit, ab alio fuit proutus, ut latius referunt Garcia, Gonzalez, & Barbola supra à Rota decisum fuisse 11. Decemb. anno 1600.

Præterea contingit potest aliquam dignitatem ecclesiæ cathedralis non esse maiorem, habere tamen præminentiam in collegiata, & ratione huius præminentia sub hac reservatione comprehendendi, quia absolute illa dignitas est prima in collegia, esto in cathedrali non sit maior, & constat ex fine supradicta regula, & notauit Garcia 5. p. de benef. c. 1. num. 260. Barbola n. 98.

3 Rursus cum regula reservat omnes dignitates minores in cathedralibus, & præcipuas in collegiatis, vñcam tam in qualibet ecclesia reservat, esto in ea plures sint, quia illi terminos vñiversali omnis, appositus est, ut dignitas omnes omnium Ecclesiastium comprehendenderet, non ut comprehendere cuiuslibet singulare ecclesiæ omnes illius dignitatis, sic Mando. reg. 3. Canell. quæst. 3. per totam Gonz. gloss. 21. n. 7. Garc. 5. p. de benef. cap. 2. num. 262. August. Barbola 3. p. 4. p. test. epif. alleg. 57. num. 100. Verum si in via ecclesiæ doceat, plures sint aquæ præcipue, affitandum est omnes resumpta esse. Nam cum reservatio supradicta effectum habere debet, & nulla appetat speciali ratio, ob quam potius vñam dignitatem, quam aliam afficiat; omnes comprehendere debet; præcipue cum verba legis omnibus apertis possit, & haene, & decisionibus Rotæ comprobatur Garcia dicta 5. p. de benef. cap. 1. num. 265. Mandofus in hac reg. quæst. 4. Barbola n. 101. Azot. p. lib. 6. c. 34. q. 10. vers. quæst. deinde. Aloysius Riccius collect. 1670. ampli. 1.

4 Sed quid si in ecclesia solum adsit vñca dignitas, mandat haec reservari? Videtur manere non posse quia illa non refutatur, quod sit maior, nec principalis, cum non sit alia, quæ comparatione majoritatem habere possit: & ita tener Gome. & expectatius. num. 4. 6. Zerola 1. p. verbo dignitas. 4. Cardinalis. 30. quod in hoc dubio, sub num. 7. vers. 1. ad alium p. 7. dicendum. & n. 8. Annæas de Falconibus in tract. de reservat. q. 3. p. capi. n. 32. ad finem.

At contrarium tenendum est cum Gate. supra. num. 157. Barbola num. 102. Gonzalez gloss. 9. §. 4. a. num. 18. Simonei tract. de reservat. q. 8. 5. num. 4. & decimū fuisse à Rota in via Turturiana Archiprebyteratus 7. Maij 1574. coram Monachorum. reservat Aloysius Riccius collect. 1670. ampli. 2. Garcia num. 168. Mator, quia esto verbum *maiores*, quod comparatum est ad *scilicet* sapere supponat; at sapere pro polito ratiōne accipitur, ut contingit in his terminis, optimus maximus, supremus proximus, qui licet superlativi sunt, & possunt supponant ex natura suæ sapere tamen pro positione tantum accipiuntur, iuxta leg. illa verba. Et leg. proximus, de servitor. sign. & tradit Alciat. ibi. & pluribus exortor Palladot. ibi. n. rum quosid. cap. 7. per totum; sicut contingit in hoc verbo præmogenitus, quod licet comparatione aliorum, qui potiū naturam dicitur: sapere tamen de filio vñco dicitur. Et ratio omnium est: quia omnina haec verba non tam positiones, quam negationes sumuntur, & præstant hunc sensum: ille est optimus, maximus, supremus, quo nullus alius superior est; in p. senti illa dignitas dicitur maior post Pontificalem, quia una maior est. Et his sensus colligitur ex verbis finalibus supradicta regula: ibi reservatur illa dignitas, quæ præminentiam habet in collegiatis, esto in ecclesia cathedrali maior non sit. Ergo ad reservationem dignitatis in collegiatis ecclesiis non sit opus esse plures dignitates principales: nam si solum illa dignitas adesse adest, illa sola reservatur. Ergo similiter ad reservationem dignitatum ecclesiæ cathedralis non sit opus plures dignitates, sufficit si adiutiva, qua nulla maior sit, illa enim erit reservata.

5 Quod si prius dignitas post Pontificalem capitulo vñsa sit, respectu illius non intrat reservatio. Quia ratione vñsionis quasi extinguitur, & consupitur, & reputandæ est, ac si non esset; ac proinde illa dignitas quæ in ordine succedit, non nuncupanda est, & huic reservatione subiecta. Sic Garcia 5. p. de benef. cap. 1. num. 269. Barbola alleg. 57. n. 201. Aloysius Riccius collect. 1670. ampli. 3. & à Rota in causa Viridunum. decapatus 9. Marci 1580. testatur Riccius, & Garcia fuisse dicendum.

6 Secundo reservat supradicta regula Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias dignitates conuentuales, & præceptorias generales quorunque ordinum, sed non militarium. Reservat inquam Prioratus, Præposituras, &c, non rotæ, sed conuentuales perpetuas, quæ dati solent in commendam.

mendam, & quarens electio non sit à religiosis simul congregata. Azor. i. insit. moral. lib. 6. cap. 9. 10. ver. quarens tercio. Aug. Barbola 3. p. de potest. episc. alleg. 57. num. 103. Gonzalez glos. s. i. num. 59. Garcia 5. part. de benef. cap. 1. num. 27. Duxi tenuati conuentuales perpetuas, nam temporales ordinum mendiciorum nequam sub reservationem cadunt, & non tantum Mandos. de resignat. q. 10. & Gate. num. 272. Gonzalez n. 60. Barbola num. 104. Cum autem reservatione excipit prioratus ordinum militarium, Iciendum est cum Glossa verbo militari, quales sunt Ordo S. Ioannis Hierosolymitanus, sancte Marie Teutonicorum sancti Iacobi, Calatravae, Alcantarae in Hispania, Christi Domini in Lusitania, sancti Stephani in ducatu Florensis. Horum enim prioratus, & commendae à reservatione excluduntur, eo quod milites horum ordinum sunt maxime de ecclesia benemerciis.

7 Tertio referua supradicta regula beneficia familiarium Papæ, ac Cardinalium communiorum commensalium. Quæ reservatione declaratur sufficienter, si declareremus, qui sint familiares Papæ, & Cardinalium continuo commensales, quæque beneficia illorum reseruerunt per hanc regulam. Familiares iugis Papæ, illiusque continuo commensales ad effectum reservationis dicuntur officiales, seu scriptores Archivi Romani curie, iuxta constitutionem Iulij II. editam 7. Kalend. Decemb. anno 1550. quæque confirmata, & declarata fuit constitutione Leonis X. quæ incipit, Lex ministerij papalis, & est in bullario 6. eiusdem Pontificis, & constit. 18. Pauli II. incipiente, Romanii Pontificis, & constit. 89. Pij V. incipiente, Prudentia. Item sunt familiares cubiculari, & scutarii ex constitut. 14. Leonis X. incipiente, Romanus, & ex constitut. 3. Pauli III. incipiente, Prudentia. Item Milites S. Petri, ex constitut. Leonis X. incipiente, Sicut prudens, & constitut. 3. Pauli III. ac constitut. 46. Pij IV. Milites S. Pauli, ex constitut. 23. Pauli I II. incipiente, Romanus Pontifex, & ex constitut. 4. Iulij III. Milites Pij, ex constitut. 1. & 16. Pij IV. Milites Lauretani, ex constitut. 16. Sixti V. incipiente, Postquam commissarius camera, ex constitut. 44. Sixti, incipiente, Ad excelsum. Thelaurarius datarii, ex constitut. 45. Sixti V. incipiente. Ut ingens. Auditor camere confidantia ex constitut. Sixti V. incipiente, Divinae Dei prouidentiae. Conclauit, ex constitut. 31. Sixti V. Deinde Paulus III. in sua constitut. 78. & 79. & Iulij III. constit. 44. declararunt vetos familiares, & continuo commensales repudiant esse ad effectum reservationis; Recitandari, & alios officiales ex palatio apostolico panem habentes, Protonotarios, Subdiaconos, Auditores Roræ, Acolytos, scutarii, secretarii, literarum apostolicarum scriptores, cubiculari, reliquoque officiales Romano Pontifici pro tempore existenti in palatio deservientes, aut custodiens facientes, licet ibi non habitarent, nec in cinctu commederent, aut panem receperint. Nam est: i) non sibi realiter commensales, tamen co ipso, quo Pontifex vult, ut tales vere, & proprie repetur, & non per fictionem, omnia privilegia veris, & ea, ibus commensalibus competit, illis competit: & notauit Gonzalez glos. s. i. num. 16. August. Barbola de potest. episc. alleg. 57. num. 106. Garcia 5. p. de benef. cap. 1. & num. 273. Similiter de reservat. quæst. 35. Farinac. decisi. 691. num. 3. in' nouo.

8 Dubium tamen est, an familiares familiarium Pontificis sub hanc cadant reservationem? Videatur non cadere; quia reservatione est stricti iuris, cap. presenti, verbo finitur, de officio legato c. Casador. decisi. 4. num. 6. de reservat. ac proinde quo ad facti possit limitanda est. Ergo familiares familiarium comprehendere non potest. Pro contra parte stat communis sententia hos familiares familiarium comprehendendi, quia seruendo familiaribus Papæ, Papa videntur seruire. Et saepe lex quæstum, sed an institutum, ff. de fundo instrut. & tradit, alios referens Menoch. de arbitr. casu 201. numer. 120. Mandos. super reg. 3. Cancellar. quæst. 17. Gag. de benef. 5. p. cap. 1. num. 326.

9 Hoc dubio distinguendum censeo, si subfamiliares desigant fini à Pontifice, vt eius expensis aliantur, credo sub reservatione comprehendendi, quia vere, & propriè Pontifici inferuantur, & illius sunt commensales. Barbola 3. p. alleg. 57. num. 106. Garcia 5. p. de benef. cap. 1. & num. 273. At si absque via assignatione Pontificis expensis familiares aliantur, sub reservatione non comprehenduntur; quia vere, & propriè Pontifici non inferuantur, sed eius familiari. Vnum tamen ceterum esse certum, si Pontifex suo familiari delegaret alimenta pro se, & duobus subfamiliares ab sollempni sumptu absque expressa florum nominatione, ipseque familiari plures quam duos subfamiliares haberet, nullius horum subfamiliarum beneficia manebunt reservata, ob incertitudinem delegationis, & tradit Garcia de benef. 5. p. cap. 1. Verd. de Castro Sum. Mor. Pars II.

n. 330. & colligitur ex leg. suo sunt Titij ff. de testamentaria testela. & leg. si fuerit. ff. de rebus dubiis. Ex quo non leue argumentum sumitur ad probandum nullam esse reservationem quando non adeat designatione Pontificia.

9 Familiares Cardinalium, illorumque commensales ad effectum reservationis sunt, qui Cardinalibus tanquam famuli deferunt, & ob causam cauam eorum expensis aliantur; colligitur ex cap. fin. de verbis significatis in 6. & tradit Simoneta de reservat. quæst. 3. num. 2. Flamin. de resignat. lib. 5. quæst. 6. num. 196. Azor. ab. 5. cap. 23. quæst. 8. August. Barbola 2. p. de potest. episc. alleg. 57. num. 108. Garcia 5. p. de benef. cap. 1. num. 315.

Notanter dixi, qui tanquam famuli deferuntur, ut excluderem ab haec familiaritate, & consequenter à reservatione fratres, & nepotes Cardinalium in eorum domibus commorantes, eorumque expensis alios; quia non ibi assidunt, ut famuli, & seruatores, ut variis decisionibus Rota comprobat Garc. 5. de benef. cap. 1. n. 317. Et idem est de omnibus illis, qui non ut familiares, & seruatores, sed ut amici, & consanguinei ex eleemosyna, altâe causa in domibus Cardinalium aliantur. Garcia supra. Barbola 3. p. de potest. episc. alleg. 57. n. 111. Maillard, de probationib. concl. 75. n. 3.

10 Solum de vicariis, visitatoribus, aliisque iudicibus à Cardinali designatis, est dubium; an sub familiaribus comprehendantur? Et comprehendendi affirmat Sarmiento selecti. lib. 7. cap. vi. Segura de Auolos. In direct. indicum ecclesiast. i. p. cap. 14. n. 38. quem sequitur Sbroz de vicario episcopi in additionib. ad quæst. 147. lib. 1. Mouentur; quia si vere Cardinali deseruntur, & in communi modo loquendi seruatores (vulgo criados) nunquam sunt. Nihilominus probabilis est, hos sub titulo familiarium non comprehendendi. Tam quia hi non tam proxime, quam dignitatem deseruntur. Tum quia non famuli, sed officiales, & iudices appellantur, & ritulo officij falarium accipiunt. Quod à fortiori verum habet, si absque falario, aut expensis essent vicarii, aut officiales constituti. Garcia dicit cap. 1. sub num. 318. Barbola alleg. 57. num. 111. At si tempore quo iij sunt vicarii constituti erant ex continua commensalibus Cardinalium, ob vicariatum non videant familiaritatem amittere, sed potius illam continuare, cum eius expensis vivant, & Cardinalibus in nobilitati munere inseruantur. Gonzalez glos. s. i. num. 66. Quintil. Mandos. reg. 3. Cancell. q. 19. Garcia n. 322. Barbola num. 312.

11 Ut autem haec reservatione ob familiaritatem Pontificis vel Cardinalis locum habeat, non est necesse familiaritatem durare aliquo determinatum tempore. Quocunque enim tempore etiam breui datur, si eo durante receperunt, vel habuit sit beneficium suffici, ut reservatum maneat. Sic Garcia d. 5. p. 4. 1. n. 366. Barbola alleg. 57. n. 13. Debet tamen probari qualitas familiaritatis, ut dicta reservatione locum habeat. Alias ordinarii prouidebit, ut pote qui habet intentionem fundatam, Flamin. lib. 10. de resignat. q. 3. n. 21. Barbola n. 110. vbi bene adiutus hanc familiaritatem ad effectum reservationis non probari, ex eo quod probetur sede vacante in familiari Cardinalis fuisse receprum, quia toto illo tempore nulla est regularum Cancelleria reservatio, cum morte Pontificis extinguitur: prob. ti enim debet durasse familiaritatem tempore quo regulæ Cancelleria locum habent.

12 Restat, ut de beneficiis comprehensis sub hac regula dicamus. Et breuiter respondeo comprehendendi omnia beneficia, quæ durante familiaritate habuisti, tamen si illa ius solum ad te habuisses, si quidem in supradicta regula dicitur, in quibus (id est beneficiis) seu ad que ius eis competit, seu competerit, & notauit Garcia 5. p. de benef. c. 1. n. 278. Neque ab hac reservatione liberantur beneficia esto per obitum Cardinals, vel Pontificis, aut alia via ab eorum familiaritate discesseris; quia ita cauetur in supradicta reg. ibi, etiam si ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel alias recesserint, ut bene Menoch. de arbitr. casu 201. n. 113. cum seqq. Barbola 3. p. alleg. 57. n. 113. beneficium enim semel reservatum, semper reservatum manet. Dixi, te debere durante familiaritate ius fatem ad beneficium habere, quod de iure proprio intelligitur, iuxta dicta in pinc. huius disput. Hoc tamen eius subsequi debet ius in beneficium: alias si nunquam in beneficium ius habuisti non ratione tui, led alterius vacabit. Ut igitur reservatione intrerat ratione tui, vacate beneficium debet.

13 Ex supradictis videtur inferri pro ecclesiis, in quibus est ius optandi, familiarem Pontificis, seu Cardinalis hoc iure privatum esse; si quidem non potest nouam praebendam obtinere, quin praehabita dimittat ab inferiori postfidam. At si dimitti praebenda reservata est ratione familiaritatis, non potest illam dimittere, ut inferior possidat. Ergo neque ipse potest nouam obtinere. Hoc autem videatur cedere in graue præjudicium ipsorum familiarium, ino & Pontificis reservantis. Ergo dicendum est ad reservationem non sufficere obtinere beneficium tempore familiaritatis, sed necessarium esse obtinere illud in perpetuum.

Dicendum tamen est, neminem ob familiaritatem Pontificis impeditum esse optare (nisi constitudo in contumaciam

præscripta sit.) Quia non est agatum ob qualitatem speciali honore dignam priuati aliquem iure alii illi qualitate carentibus concepero, & tradit Cardin. conf. 126. incipiente, vacauerunt. in fin. Gonzalez gloss. 34. num. 42. Garc. 5. p. de benef. c. 1. num. 335. Barboſa alleg. 57. num. 114. Sed an optatum, an dimissum maneat referatum? non constat apud doctores. Et quidem si per optionem titulus beneficii non mutatur, sed locus in choro, ledes in capitulo, atque qualitates extrinsecus mutantur, certum est referatum esse beneficium præhabitum nouis illis qualitatibus affectum. At si titulus mutatur, existimat Garcia num. 340. nequaquam optatum referatum manere, si tempore optionis non adest in optante qualitas inducita referatum, feliciter familiaris subcollectoris. Protonotaria, &c. Et ratio eſc potest: quia nouum illud beneficium, neque ius ad illud determinatum acquisitum est durante qualitate inductu referacionis. Ex quo ergo capite ei potest referatio progenire? Qued si dicas, quia loco dimisso subrogatur, & ob hanc subrogationem cessat referatu respectu prioris beneficii dimitti, & iuicedit in obrem, vt dixit Cardinal. conf. 116. ad finem. Lebuff. in additione. ad reg. 3. Cancell. verbo obtinet. Paulus Granat. ad Simonarem. quæst. 3. num. 42. Gonzalez gloss. 34. num. 42. Barboſa alleg. 57. num. 114. Contra eſt, quia subiugatio referacionem inducere non potest, alias resignare, vel permutare libertate possent habentes beneficia referata, cum possint dicere loco beneficii referati aliud subrogatum esse. Item neque verum effe beneficium semel referatum semper manere referatum; si quidem in optione mutaretur referatum ex vno in aliud beneficium, quod certe non est dicendum. Ex ultimo etio probabilius beneficium familiaris quod in optione dimittit, referatum esse, neque in illo dari optionem beneficium vero optatum à referacione efficitur, nisi tempore optionis habeat optans qualitatem referacionis inductum.

P V N C T V M. X X.

Explicatur referatu quartæ regulæ
Cancellatæ.

1. Apponitur regula.
2. Ultra generalem collectorem unicus subcollector in qualibet diocesi est constitundus.
3. Si subcollector alius subcollectorem speciale designaverit, huius non manerent beneficia referata.
4. Non est necesse, ut subcollector officium subcollectoris actu exercet, ut eius beneficia referata maneat.
5. Probabilis est non sufficere designationem subcollectoris, sed esse necessariam subcollectoris acceptationem.
6. Qualiter constare debet collectorem, vel subcollectorem esse depositum, cum ad referacionem, tum ad reuinias colligendos.
7. Quae beneficia sub hac regula comprehendantur.

Quartæ regula referat omnia beneficia ecclesiastica quocunque collectorum, & subcollectorum unicorum in quaenamciuitate, vel diocesi, qui suo tempore officia exercutio subcollectorum, fructuum, & prouenientium cum re Apostolice debi orum, illa videlicet beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant. & in quibus, seu ad quæ ius eis competitabat.

2. Pro huius regulae explicatione aduentendum est ultra generalem collectorem unicum subcollectorem, & non plures in qualibet diocesi effi constitendum, ut referatu locum habere posse. Quapropter si unicus in ciuitate, & alius in diocesi continuatur, neutraxis beneficia referata erunt, quia non unicus subcollector, sed plures in diocesi existent contra supradictam regulam, & non est specialis ratio, quare magis unius quam alterius beneficia referentur. Garc. 5. p. de benef. c. 1. n. 367. Gonzalez gloss. 51. à n. 71. Barboſa 4. p. alleg. 57. n. 119. Quod procederet casu quo collector plures subcollectores generales designare posset, illisque simul resignaret. Nam si unicus tantum designare posset, & illo resignato alius designaret, tunc primam renouaret, & generaliter quousquis secundum subcollectorem deputat, primum renouare censetur. Quia credendum est iuxta formam iuris designationem facere voluisse. Mandol. in hac regula. q. 10. v. 2. Garc. dict. c. 1. n. 366. Aloys. Riccius. collect. 1647. ampliat. 5. Barboſa 3. p. de potest. episc. alleg. 57. num. 122. Quod si non obstante prioris designatione designaret quis secundum subcollectorem intendens primum non renouare, beneficia acquisita à prijori tempore quo unicus fuit, manebit referata, scilicet vero si locum habet. Excipe, nisi designatione loci nulla esset: eo quod collectori potestas limitata sit, ut non possit nisi unicum subcollectorem designare. Garc. supra. n. 370.

3. Sed quid si subcollector alius subcollectorem particularem designaret, ut nomine ipsius fructus Pontifici debitos colligeret, quod non inferior priuilegio posse, eo quod si delegatus ad universitatem causatum, iuxta ea que tradit Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 31. à num. 4. In tali casu huic

subcollectoris particularis beneficia referata non erant. Quæ regula referat beneficia unici subcollectoris, & sic non est unicus, cum socium habeat. Beneficia vero primi, & principi subcollectoris hunc secundum designationis credo referata esse. Quia ab eo designatus non tam debet dici subcollector, quam commissarius subcollectoris. Et regula reservans beneficia subcollectoris, de vero, & proprio, & ad uniuersitatem cariarum designato intelligenda est. Garc. 5. part. de benef. cap. 1. num. 374. & 275. Barboſa 3. part. alleg. 57. num. 123. Deinde subcollector, cum sit à Ponifice delegatus, & iurisdictione habeat, debet esse persona qualificata iuxta formam textus in cap. statutum. in princ. & in cap. in nulo, in fine, & rescript. ib. 6. Alias nulla erit deputatio. Debet ergo esse canonici ecclesiæ cathedralis, vel alias persona in dignitate ecclesiastica constituta, tempore inquam dupariatur, tametsi persona non sit. Gonzalez gloss. 51. n. 7. Garcia cap. 1. n. 385. Barboſa num. 126.

4. Dubium tam est, & satis inter doctores controvolum ad subcollector officium subcollectoris exercere debet, ut eius beneficia sub referacionem cadant: Ratione dubitandi fecerunt verba illa regulæ: Qui suo tempore officia exercutum, Quæ non debent esse inutiliter apposita. Ergo qui nunquam subcollector officium exercuit, eius beneficia sub referacionem cadere non possunt. Et ita tenet Crescen. decr. 17. de prebend. Rota teste Petrus. decr. 305. quæ incipit licet Rota. ib. 1. & decr. 1846. incipit Iohannes Paulus. lib. 3. part. 3. divers. Malaud. de probat. concl. 317. n. 27.

Nihilominus communis est sententia non requiri exercitum actu, sed sufficere in potentia, ita ut potens sit officium subcollectoris exercere, neque per ipsum sit, non minus ille exercetur. Mandol. pluribus probarobus super hanc reg. quæst. 4. Flamin. lib. 2. de resignat. quæst. 16. num. 36. Gonzalez gloss. 52. num. 71. Garcia 5. part. de benef. cap. 1. num. 345. & 351. Barboſa 3. part. de potest. episc. alleg. 57. num. 116. Riccius in collect. 5. p. coll. 6. 1647. quique testantur tage à Rota decimus esse. Ratio ea esse potest: i. quia conditio ab aliquo expulsa, cuius exercitio per ipsum non fiat, est perinde ac exercitio mandata est. cap. cum non fiat. 66. Regul. iuri. 16. & leg. in iure ciuit. 21. ff. de condit. & demonstr. & pluribus exornat. Mol. de Hispan. primogen. lib. 2. cap. 13. à num. 14. Ego exercitum subcollectoris, quod est in subcollectoris explatum, si per ipsum non sit, quomodo sit, repudrandum est, ac si vere effe.

5. Rarus sit difficultas; an sufficiat esse aliquem subcollectoris deputatum, tametsi subcollectoriam non acceptarent, ut eius beneficia referata censematur? Affirmat Rota decr. 11. de proband. in nouis. Mandol. in hac regula. quæst. 4. Garcia 5. part. cap. 1. num. 347. Barboſa alleg. 57. num. 116. Mouentur, quia iurisdictione delegata transferri in delegatum à tempore data quod habitum est; quo quod exercitum presentationem litterarum requirat, ut tradit. alii relatis Aloys. Riccius collect. 1647. vers. amplia tercio. Molina de Hispan. primogen. lib. 2. cap. 7. num. 58. Garcia 5. part. de benef. cap. 1. num. 349. Mandol. reg. 27. quæst. 17. num. 4. & reg. 31. q. 1. Barboſa alleg. 57. num. 116.

Vetus mihi probabilis apparet necessariam esti acceptationem ut eius beneficia referata censematur. Mouentur: quia ante notitiam designationis, illiusque assignationem neque subcollector officium subcollectoris exercere, tametsi relatis colligendi existant. Sed in supradicta regula haec potens actualis, & expedita requiritur, ut ex subdictione dubio constat, ut eius beneficia referentur. Ergo cum subcollectores ante acceptationem haec potentia caret, nequecum eius beneficia referata esse. Neque obstat ante acceptationem habere iurisdictionem in habitu (quod sub lite est) iustificare quod non habeat illam expediatum. Et ita requiri acceptatione docet Gonzalez gloss. 51. à n. 116.

6. Praeterea dubitare potest, quomodo constare debet collectorem, vel subcollectorem esse deputatum, ut eius beneficia referentia subfiant. Cui dubitatione respondet, debet constare per litteras patentes subdictione deputationis. cap. 1. in iure peritus. de officio delegat. & leg. vniuers. Cod. demandatis principi. vel faciem constare debet per testes deponentes se videlicet litteras consimilitionis, vel commissionis, & deputationis interfulsi. Bellenzinus de charitativo subficio. quæst. 11. Garcia 5. part. de benef. cap. 1. à num. 375. Imo vacuus ius testis aliquibus administris adiutoris sic deponens sufficit, ut beneficia referata censematur, sic Aloysius Riccius collect. 1647. ampliat. 6. vbi refert à Rota decimus esse. Barboſa alleg. 57. numer. 114. At si testes solum deponent collectorem, vel subcollectorem sic reputatum esse publica voc. & fama, nequaquam probarent sufficentes ad effectum referentia, quia hoc testimonium inducit solum presumptiōnem, non veritatem. Bellenzinus tract. de charitativo subficio. quæst. 11. & 112. Aloysius Riccius collect. 1647. ampliat. 6. Nicol. Garcia 5. part. de benef. cap. 1. num. 38. Barboſa alleg. 57. num. 115. Probat tam. aliquem esse collectorem, non est opus probare esse unicum, ut illius beneficia impetrantur i. quæ